

dixerim. animorū libro caespitab; ualidis fecur anobilis uincetamaritā.
 illementes promittunt poma concordie. quaequid incultura sudoris
 sit opus agnosceunt. gaudeo tam quodiam indissolubili societate mori
 b; uingimur. & ab ostio affectionis. per examinis lancem caritatis
 incrementa pensamus. **BENEDICTIO. CEREL**

Dignum & iustum ē. ue redignum & iustum ē. ut quod a te dñe acci
 pimus p̄tio saltem uoces. eluamus. & licet nra lingua auctoris sui benefi
 cui digno nequāquā respondere possit affatu. uult tam diuino ministe
 rio proficisse qđ facta est. p̄a cum ceteris animalib; hebetata caligan
 tū crassitudo sit sensuū uernat in hoc dispositione dominica hominū
 factura p̄stantior. quod sola uerius potest sentire factorem. quae tam
 cernuis ē socianda recte peccodib; sic electis ignara muneris uel ut elin
 guis beneficia diuinitatis concessa ēcludat. p̄a ut absolutē acrimine in
 holocaustis mysticis p̄ habere qđ offerat ita digna p̄ aculo res ē offe
 renda subtrahere parilināq; iudicio censendus ē & qui nūquā loquit p̄na
 turā. & qui qđ loquitur non reddet auctori. Idcirco dñe stupendi huius
 opifex elementa aliqua tibi anobis reddi quod my humilitatis factione par
 ticulā. qđ totū cognoscim; nos debere. quis enī alius p̄aet rem uindi
 fabricam perpendicularam reperit nae iussionis exactā befida auctori
 tate solidauit. cum primū p̄aceptit uim miraculo terra co agolayt
 in pelagus. & deducas deinde aquarū in praessionib; illa nauis fragi
 post straxet. cuius etiam uisitatae inuestigabilis foru iussionis suscep
 ta germina uicti uictur. quic alon gignit infusis qui uonosem fil
 lat aperit; qui nisi dñr succidua uingit tēporib; tempora quoru
 terrae foetus p̄ uincigne feruescant. p̄ uinc glacie temperentur. p̄ uin
 tēpore uimentur. p̄ uinc bibulo lōquib; conuergant. quis haec omnia
 & fecit ex nihilo & per lucis uanuam aperpetuae noctis furua densi
 tate discessit; fecitq; perennitā laudanda dispositione p̄ uissi
 mus post lucis claritatem non horreni tenebras reuertentis pro
 dierum dies quis te uel dignus aut facundus laudat te loquitur
 cuius terminata distributio succedenti uarietate frugitior. quo
 iubente dulcior lux est quod aliquando desinit quam si uigiter
 permaneret; ecce illa nox quae mundum aeternis iugo crude

D 101 v3